

Asia C-746/23

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

5.12.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Consiglio di Stato (Italia)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

29.11.2023

Valittajat:

Cividale SpA

Flag Srl

Vastapuolet:

Ministero dello Sviluppo Economico

Direzione Generale per l'incentivazione delle attività
imprenditoriali del Ministero dello Sviluppo Economico

Dipartimento per lo sviluppo e la coesione economica del Ministero
dello Sviluppo Economico

Direzione Generale per l'incentivazione delle attività
imprenditoriali del Ministero dello Sviluppo Economico-
Divisione X

Muu osapuoli:

Fonderia di Torbole SpA

Pääasian kohde

Tribunale Amministrativo Regionale per il Venetone (Venetone alueellinen
hallintotuomioistuin, Italia; jäljempänä TAR Veneto) tuomiosta nro 00118/2019

tehty valitus. Valituksenalaisella tuomiolla hylättiin Flag s.r.l. -yhtiön nostama kanne 29.5.2013 tehdyn talouskehitysministeriön (Ministero dello Sviluppo Economico) päätöksen nro 1303 kumoamiseksi; kyseisellä päätöksellä ministeriö antoi aiemmalla muistiolla alustavasti ilmoitetusta poiketen luvan maksaa kyseiselle yhtiölle ainoastaan 200 000,00 euroa tukena siitä, että yhtiö oli osallistunut valimoalan tervehdyttämishjelmaan.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Consiglio di Stato (ylin hallintotuomioistuin, Italia) pyytää SEUT 267 artiklan mukaisesti tekemällään ennakkoratkaisupyynnöllä SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 659/1999 tarkoitetun valtiontuen käsitteen tulkintaa voidakseen luokitella oikein ministeriön asetuksen nro 73/2004 2 §:n 2 momentin a ja b kohdassa tarkoitetun tuen.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko [tämän ennakkoratkaisupyynnön alkuperäisen version] 20 kohdassa mainitulla kansallisella lainsäädännöllä säänneltyä toimenpidettä, erityisesti ministeriön asetuksen nro 73/2004 2 §:n 2 momentin a kohdassa tarkoitettua toimenpidettä, pidettävä SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 659/1999 tarkoitettuna valtiontukena?
- 2) Onko [tämän ennakkoratkaisupyynnön alkuperäisen version] 20 kohdassa mainitulla kansallisella lainsäädännöllä säänneltyä toimenpidettä, erityisesti ministeriön asetuksen nro 73/2004 2 §:n 2 momentin b kohdassa tarkoitettua toimenpidettä, pidettävä SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 659/1999 tarkoitettuna valtiontukena?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artikla

Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (jäljempänä asetus N:o 659/1999), erityisesti sen 2, 3 ja 8 artikla.

Komission tiedonanto valtiontukisääntöjen soveltamisesta kansallisissa tuomioistuimissa (EUVL 2009, C 85, s. 1; jäljempänä vuoden 2009 tiedonanto)

Valtiontuen käsitteestä 19.7.2016 annettu komission tiedonanto C 262/1 (jäljempänä tiedonanto C 262/1), erityisesti sen 4 luvun 66–69 kohta.

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

12.12.2002 annettu laki nro 273 (jäljempänä laki nro 273/2002), erityisesti sen 12 §, jolla käynnistetään valurauta- ja teräsvalimoiden toimialan tervehdyttämisohjelma, joka toteutetaan elinkeinoministerin määrittelemillä tavoilla ja perusteilla ja jolla pyritään Euroopan unionin valtioneuvoston sääntelyä noudattaen saavuttamaan tiettyjä päämääriä, kuten: ”a) edistämään korkeampaa osaamisen tasoa tuotannossa muun muassa tervehdyttämällä tuotantokapasiteettia ja kehittämällä olosuhteita edullisiksi sille, että osaaminen keskittyy kilpailukyvyltään kaikkein parhaisiin yrityksiin”.

13.1.2004 annettu elinkeinoministeriön (Ministero delle attività produttive) asetus nro 73 (jäljempänä ministeriön asetus nro 73/2004), erityisesti sen

2 §, jossa säädetään seuraavaa: ”1. Koska tuotantokapasiteetin määrä tuotantojärjestelmässä on liian suuri, toimialan tervehdyttämiseksi otetaan käyttöön kannustinohjelmia tuotantoon käytettävien laitosten ja koneiden hävittämiseksi siten, että tuotantolaitos tämän seurauksena suljetaan – –.

2. Tuen määrä perustuu 7.3.2002 annetussa komission tiedonannossa C(2002)315 mainituista kahdesta määrästä korkeampaan: katetuotto kiinteillä kustannuksilla – romutettavien laitosten jäännösarvo, ja se on

a) 100 prosenttia siinä tapauksessa, että tuotantokapasiteetti vähenee yritysten sulautumisen seurauksena tai sellaisten valimo-yritysten välisten sopimusten seurauksena, joihin sisältyy muun muassa asianmukainen ratkaisu työllisyysongelmiin. Valimon, joka ostaa lakkautettavan tuotannon, on muun muassa osoitettava, että sen liikevoittoprosentti (ROS) on kolmessa viimeksi vahvistetussa tilinpäätöksessä ollut keskimäärin positiivinen. Tästä on oltava tilintarkastusyhteisön lausunto. Lisäksi tällaisen valimon on esitettävä toimialan teknisen asiantuntijan lausunto siitä, että kyseinen valimo kykenee omilla tuotantolaitoksillaan jatkamaan toimintansa lopettavan valimon tuotantoa

b) 60 prosenttia enimmäismäärästä siinä tapauksessa, että kyse on ainoastaan tuotantokapasiteetin vähentämisestä.

3. Edellä mainitut arvot lasketaan seuraavasti:

a) laitosten viimeksi kuluneen kolmivuotiskauden 2000–2002 tuoton katetuotto nykyarvoistettuna; teollisuusyrityksen katetuoton määrittämisessä lähtökohdaksi otetaan ainoastaan liiketulosta edeltävät tuotto- ja kuluerät lukuun ottamatta toisin sanoen sekä rahoituksellisia että liiketoimintaan liittymättömiä eriä;

b) romutettavien laitosten kirjanpidollinen jäännösarvo 31.12.2002 tehtyjen poistojen jälkeen.

4. Arvot tarkastetaan asiaan erikoistuneen luottolaitoksen tekemässä teknisessä tarkastuksessa – –.

5. Tukea hakevan yrityksen tulee lisäksi

a) teettää tilintarkastusyhteisöllä tilinpäätösten luokittelun muutos liitteessä D olevan mallin mukaisesti

b) esittää laitosten hävittämistä koskevissa suunnitelmissa tarkoituksenmukainen ratkaisu hävittämisestä seuraaviin työllisyysongelmiin

c) huolehtia siitä, että tuen kohteena olevat laitokset hävitetään vuoden kuluessa siitä, kun tämä asetus on julkaistu Italian tasavallan virallisessa lehdessä

d) täysimääräisen tuen saamiseksi esittää sopimus, jonka se on tehnyt sellaisen yrityksen kanssa, joka kykenee jatkamaan lakkautettavaa toimintaa, ja josta käyvät ilmi tämän pykälän 2 momentin a kohdassa säädetyt vaatimukset.

6. Tuotantolaitosten hävittäminen merkitsee liitteessä C mainittujen laitosten osien romuttamista. Kyseisistä toimenpiteistä aiheutuvat kulut vähennetään romun luovutuksesta saaduista tuotoista.

7. Yrityksille myönnettävien tukien koordinoinnista vastaavan pääjohtajan asetuksella perustettavat työryhmät varmistavat, että tuotantolaitokset on tosiasiallisesti hävitetty. – –

8. Tukea hakevien yritysten romun myynnistä saamat tuotot, joista on vähennetty laitosten polttoleikkaamiseen ja hävittämiseen liittyvistä toimenpiteistä aiheutuneet kulut, suoritetaan maksuna valtiolle, kuitenkin vasta sen jälkeen, kun laitosten romuttamiseen perustuva tuki on kokonaisuudessaan saatu. – –”;

7 §: ”1. Valurauta- ja teräsvalimotoimintaa harjoittavan yrityksen, joka aikoo hyödyntää 12.12.2002 annetun lain nro 273 12 §:ssä tarkoitettuja tukia sen a kohdassa mainittuihin tarkoituksiin, on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) yrityksen tulee olla merkittynä kaupparekisteriin: tähän ryhmään kuuluviksi katsotaan myös yritykset, jotka ovat syntyneet sellaisten yritysten, jotka ovat oikeushenkilöitä, sulautumisen tai jakautumisen seurauksena ennen 1.1.2000, sekä tuotantoyksiköt, jotka suorittavat valimon koko tuotantosyklin, vaikka ne kuuluisivat samaan yritykseen

b) yritys ei ole saanut muuttaa tuotantonsa kohdetta ja laitostensa rakennetta 1.1.2002 jälkeen

c) yrityksen on pitänyt harjoittaa 31.12.2001 asti säännöllisesti tuotantoa, josta voidaan esittää tuomioistuimen nimeämien teknisten asiantuntijoiden luetteloon kuuluvan, kyseiseen toimialaan erikoistuneen asiantuntijan valahtoinen asiantuntijalausunto

d) lakkautettavien laitosten on oltava yrityksen hallinnassa hakemuspäivänä

e) yrityksellä ei saa olla vireillä konkurssi- tai maksukyvyttömyysmenettelyjä – – ”;

9 §: ”1. Tukea saava yritys ei saa palauttaa käytöstä poistettua tuotantokapasiteettia käyttöön tuen maksamista seuraavien viiden vuoden kuluessa.

2. Jos edellä 1 momentissa säädettyä kieltoa ei noudateta, yritys menettää oikeutensa tukeen vastaavassa määrin kuin tuotantokapasiteettia on palautettu käyttöön; tällöin vastaava tuki on palautettava lain mukaisine korkoineen ja uudelleen arvostettuna.

3. Ellei tämän asetuksen 2 §:n 2 momentin a kohdassa tarkoitettua yritysten välistä sopimusta noudateta, yritys menettää oikeutensa suurempaan tukeen.

4. Voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti edellä olevien momenttien säännöksiä sovelletaan tukia saavissa yhtiöissä määräysvaltaa käyttäviin yhtiöihin, niiden määräysvallassa oleviin yhtiöihin ja muulla tavoin niihin yhteydessä oleviin yhtiöihin.

5. Myönnettyt tuet perutaan myös 31.3.1998 annetun asetuksen nro 123 9 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa.”

6.2.2006 annettu ministeriön asetus, joka julkaistiin 13.2.2006 päivätyssä Italian tasavallan virallisessa lehdessä nro 36 (jäljempänä vuoden 2006 ministeriön asetus), erityisesti sen

1 §, jonka mukaan ministeriön asetuksen nro 73/2004 2 §:ssä tarkoitettu tuki on korvaus laitoksen varallisuusarvon menettämisestä, joka on seurausta siitä, että yritys noudattaa lailla nro 273/2002 käynnistettyä tervehdyttämishjelmaa

2 §, jonka mukaan kyseinen korvaus maksetaan ”kun yritys on poistettu kaupparekisteristä siviilikoodeksin (codice civile) 2495 §:ssä tarkoitettulla tavalla, tai – jos kyse on useammasta liiketoimintaosasta koostuvasta yrityksestä – kun sen valimotoinnot on luovutettu toiselle, vasta perustetulle yritykselle, joka saattaa toiminnan ja laitoksen hävittämisen edellyttämät toimenpiteet päätökseen ja lopettaa sitten toimintansa. Tukea ei kuitenkaan voida maksaa, ellei laitoksia ole hävitetty vuoden kuluessa siitä, kun asetus on julkaistu Italian tasavallan virallisessa lehdessä”

3 §, jonka mukaan tuen määrä määritetään ministeriön asetuksen nro 73/2004 2 §:n 3 momentin mukaisesti.

31.12.2007 annettu asetus (decreto legge) nro 248, joka on muunnettu laiksi 28.2.2008 annetulla lailla nro 31 (jäljempänä asetus nro 248/2007); erityisesti sen 51 quater §, jossa vahvistetaan, että lain nro 273/2002 12 §:n 2 momentin mukaisesti myönnetty tuki maksetaan vuoden 2006 ministeriön asetuksessa säädettyjen menettelyjen mukaisesti edellyttäen, että ”teknisellä selvityksellä on

varmistettu, että siviilikoodeksin 2740 §:ssä tarkoitettu yrityksen velkojien panttioikeus on turvattu”.

17.4.2009 annettu talouskehitysministeriön (Ministero dello Sviluppo Economico) asetus (jäljempänä vuoden 2009 ministeriön asetus), jossa vahvistetaan edellä mainitut, lain nro 273/2002 12 §:n 2 momentin mukaisesti myönnetyn tuen laskentatavat.

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Cividale s.p.a. -yhtiön kokonaan omistama Flag s.r.l. -yhtiö, joka toimii valurauta- ja teräsvalimoalalla, jätti 18.6.2004 talouskehitysministeriölle hakemuksen saadaakseen lain nro 273/2002 12 §:ssä, luettuna yhdessä ministeriön asetuksen nro 73/2004 2 §:n 2 momentin alakohdan kanssa, tarkoitettua tuen täysimääräisenä (jäljempänä nyt tarkasteltava tuki). Kyseinen yhtiö aikoi nimittäin lakkauttaa yhden tuotantolaitoksensa ja tehdä Cividale Spa:n kanssa yritysten välisen sopimuksen tästä aiheutuvien työllisyysongelmien ratkaisemiseksi.
- 2 Talouskehitysministeriö teki selvityksen lakkautettavan laitoksen arvon määrittämiseksi ja määritti sen päätteeksi antamallaan, 14.9.2006 päivätyllä muistiolla Flag s.r.l:lle myönnettävän tuen määräksi alustavasti 1 645 365,58 euroa. Talouskehitysministeriö täsmensi myös, että kyseisen tuen myöntämisen edellytyksenä oli yhtäältä se, että erityinen ministerityöryhmä varmistaa, että laitos on hävitetty, ja toisaalta se, että lakkautettava liiketoimintaosa on luovutettu toiselle yhtiölle, joka on perustettu yksinomaan kyseisen laitoksen hävittämisen toteuttamiseksi.
- 3 Flag s.r.l. luovutti lakkautettavan liiketoimintaosan 28.9.2006 päivätyllä sopimuksella Flag Fonderia Acciaio Marcon s.r.l. -yhtiölle, joka oli perustettu kyseisen laitoksen hävittämiseksi ja romun myymiseksi sekä saatujen tuottojen toimittamiseksi valtiolle. Tämän jälkeen kyseinen yhtiö asetettiin selvitystilaan ja poistettiin kaupparekisteristä.
- 4 Yhtiön ainoa jäljelle jäänyt osakas, Cividale S.p.A, haki talouskehitysministeriöltä tuen maksua sellaisena kuin se oli 14.9.2006 päivätyssä muistiossa määritettynä.
- 5 Talouskehitysministeriö antoi kuitenkin 29.5.2013 päivätyllä päätöksellään nro 1303 (jäljempänä valituksenalainen päätös) luvan ainoastaan 200 000,00 euron maksamiseen vähämerkityksistä valtiontukea koskevan sääntelyn (ns. de minimis -järjestelmä) nojalla.
- 6 Cividale s.p.a. ja Flag s.r.l. valittivat päätöksestä TAR Lazioon (Lazion alueellinen hallintotuomioistuin, Italia) väittäen muun muassa, että suhteellisuusperiaatetta, tarkoituksenmukaisuusperiaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta oli loukattu ja että valituksenalainen päätös oli puutteellisesti perusteltu, koska talouskehitysministeriö ei missään vaiheessa maininnut, että nyt tarkasteltavasta tuesta oli tehty valtiontukisääntelyn mukainen ilmoitus

komissiolle, eikä todennut, että tuen maksaminen riippui tämän ilmoitusmenettelyn lopputuloksesta. Lisäksi ne väittivät, että SEUT 107 ja SEUT 108 artiklaa sekä asetusta N:o 659/1999 oli sovellettu virheellisesti, koska nyt tarkasteltava tuki ei niiden mukaan ollut valtiontukea vaan pelkästään korvaus, joka ei anna minkäänlaista taloudellista etua.

- 7 Talouskehitysministeriö totesi vastineessaan, että se oli 24.9.2003 ”yrittänyt” tehdä komissiolle ilmoituksen nyt tarkasteltavaa tukea koskevan säännösten eli asetuksen N:o 659/1999 mukaisesti, mutta komission 21.11.2003 lähettämän täydennyspyynnön seurauksena talouskehitysministeriö oli katsonut, että komissio tekisi kielteisen päätöksen, ja päättänyt luopua menettelystä.
- 8 TAR Veneto, joka ratkaisi asian ensimmäisenä oikeusasteena sen jälkeen, kun TAR Lazio oli todennut, ettei se ollut asiassa toimivaltainen, hylkäsi tuomiollaan nro 00118/2019 kyseisten yhtiöiden kanteet. Kyseinen tuomioistuin moitti tapaa, jolla talouskehitysministeriö oli hoitanut asian komission kanssa, mutta totesi, että kun komissiolta ei ollut saatu ennakkohyväksyntää, kantajayhtiöiden hakemaa tukea ei voitu maksaa. Asianomaiset yhtiöt valittivat tuomiosta ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen, Consiglio di Statoon.

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 9 Valittajayhtiöiden näkemyksen mukaan nyt tarkasteltavaa tukea ei voida pitää valtiontukea, koska SEUT 107 artiklan mukaiset edellytykset eivät useista eri syistä täyty. Ensinnäkin, kun otetaan huomioon, että nyt tarkasteltavan tuen maksamisen edellytyksenä on tuotantolaitosten lopullinen hävittäminen ja kyseiset laitokset omistavan tahon lopettaminen, tuki ei voi vääristää kilpailua: se näet myönnetään taholle, joka ei enää toimi asianomaisilla markkinoilla. Nyt tarkasteltava tuki olisi toiseksi vain korvaus kyseisen tahon menettämästä tuotantokapasiteetista. Lopuksi kyseisen tuen määrä, joka lasketaan ministeriön asetuksissa määriteltyjen laskentaperusteiden mukaisesti, on selvästi pienempi kuin hävitetyn laitoksen arvo suhteessa sen tuotantokapasiteettiin.
- 10 Valittajayhtiöt väittävät niin ikään TAR Veneton tehneen virheen, kun se totesi, ettei kansallinen tuomioistuin vuoden 2009 tiedonannon mukaisesti voi korvata Euroopan komissiota valtiontuen käsitteen tulkinnassa, etenkin silloin, kun – kuten nyt tarkasteltavassa tapauksessa – käytettävissä ei ole lainkaan komission ratkaisua siksi, ettei ilmoitusmenettelyä ole käyty läpi.
- 11 Talouskehitysministeriö jätti vastineen, jossa se vaati valituksen hylkäämistä ja valituksenalaisen tuomion vahvistamista. Se vahvisti myöntäneensä nyt tarkasteltavan tuen alustavasti valittajayhtiöille ja 13 muulle yritykselle, mutta päättäneensä sitten perua sen ja korvata sen tuella, jonka enimmäismäärä oli 200 000,00 euroa, koska se ”ei ollut vakuuttunut” nyt tarkasteltavan tuen yhteensopivuudesta valtiontukea koskevan unionin sääntelyn kanssa. Lisäksi talouskehitysministeriö vahvisti, ettei sillä enää ollut hallussaan mitään talouskehitysministeriön tai Euroopan komission laatimaa asiakirjaa, joka koskisi

sen ”yritystä” ilmoittaa komissiolle nyt tarkasteltavaa tukea koskevasta järjestelystä.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyyntöjen perusteista

- 12 Consiglio di Stato näkemyksen mukaan on epätodennäköistä, että nyt tarkasteltavaa tukea voitaisiin pitää SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa tarkoitettuna valtiontukea ja että siitä olisi näin ollen ilmoitettava Euroopan komissiolle. Vastaus tähän kysymykseen on pääasiallisesti koskevan menettelyn kannalta ratkaiseva, koska valituksenalaiset ratkaisut perustuvat siihen oletukseen, että nyt tarkasteltava tuki on valtiontukea, vaikka asiassa ei ole ollut käytettävissä komission päätöstä asiasta.
- 13 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin myöntää, että nyt tarkasteltavan tuen soveltavuuden sisämarkkinoille voi vahvistaa vain Euroopan komissio, mutta toteaa kuitenkin, että SEUT 107 ja SEUT 108 artiklan ja asetuksen N:o 659/1999 soveltamisen kannalta esiin nousee valtiontuen käsite, joka on itsenäinen: ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää, että velvollisuus tehdä ennakkoilmoitus komissiolle koskee ainoastaan toimenpidettä, jota voidaan objektiivisesti katsottuna pitää valtiontukea.
- 14 Tiedonannon C 262/1 66–69 kohdan ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin muistuttaa, että valtiontukea on mikä tahansa tuki, joka antaa vaikka välillisestikin etua jollekin yritykselle, riippumatta siitä, annetaanko kyseinen etu subventiona tai onko kyse verohelpotuksista tai muista huojennuksista, joilla alennetaan yrityksen vastattavaksi tavallisesti kuuluvia kustannuksia (ks. unionin tuomioistuimen tuomio 2.7.1974, C-173/73, ja tuomio 5.10.1999, C-251/97). Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan valtiontueksi katsottavien tukien tapauksessa ei ole merkitystä sillä, onko toimenpiteellä sosiaalinen tai verotuksellinen tavoite: tässä mielessä valtiontueksi on katsottu myös sellaisten pankkitakausten myöntäminen, joita yritys ei muutoin olisi saanut, ja maa-alueiden luovuttaminen tavanomaista edullisemmalla hinnalla (ks. tuomio 2.2.1998, yhdistetyt asiat C-67/85, C-68/85 ja C-70/85; tuomio 21.3.1991, asia C-303/88; tuomio 19.5.1999, asia C-6/97; tuomio 21.3.1990, asia C-142/87 ja tuomio 10.4.2003, asia T-366/00). Valtiontuen käsitteeseen ei sen sijaan ole katsottu kuuluvan sellaisia eräille yrityksille myönnettyjä tukia, joilla korvattiin lisäkustannuksia, jotka liittyivät julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseen, eikä luonteeltaan yleisiä toimenpiteitä, joilla ei suositeta nimenomaisesti tiettyjä yrityksiä tai tuottajia (tuomio 22.11.2001, asia C-53/00, ja tuomio 24.7.2003, asia C-280/00).
- 15 Consiglio di Stato huomauttaa, että eräissä unionin asetuksissa yksilöidään tiettyjä lähtökohtaisesti sallittuja valtiontukia, joista ei siis tarvitse ennakkoon ilmoittaa komissiolle: niissä on kyse toimenpiteistä, joilla pyritään lisäämään investointeja tai muutoin edistämään tuensaajayrityksen toimintaa ja elossa pysymistä. Nyt

tarkasteltava tuki on luonteeltaan toisenlainen, koska se annetaan vain siinä tapauksessa, että tuotantolaitokset tosiasiallisesti hävitetään ja että hävitetyn laitoksen omistajan ja tuensaajan yritystoiminta tämän seurauksena päättyy.

- 16 Consiglio di Stato mukaan edellä mainittu näkökohta pitää paikkansa siinäkin tapauksessa, että tuotantonsa lakkauttava yritys tekee ministeriön asetuksen nro 73/2004 2 §:n 2 momentin a kohdan mukaisesti sopimuksia muiden yritysten kanssa työllisyyden ja lopetettavan tuotannon tukemiseksi. Siinä tapauksessa kansallinen lainsäädäntö nimittäin estää sen, että tukea voitaisiin antaa yritykselle, joka laitoksen toiminnasta luopuvan yrityksen kanssa tehdyillä sopimuksilla sitoutuu hankkimaan tältä tuotantokapasiteetin ja työntekijät. Lisäksi se taho, joka saa nyt tarkasteltavaa tukea, ei saa ottaa tuotantokapasiteettia uudelleen käyttöön tuen maksamista seuraavien viiden vuoden aikana.
- 17 Consiglio di Stato on tietoinen siitä, että unionin valtiontukisääntelyyn sisältyy tiettyjä tukitoimenpiteitä, joita nyt tarkasteltavan tuen tavoin maksetaan tuensaajayritykselle tuotannon vähentämisestä: tällaisia ovat esimerkiksi maatalousyrityksille pakollisesta kesannoinnista maksettava tuki sekä asetuksella (ETY) N:o 2078/92 käyttöön otetut tuet. Se huomauttaa kuitenkin, että tällaisilla toimenpiteillä on ennalta määrätty kesto eivätkä ne kata tuotantoon tarkoitettujen varallisuuserien romuttamista eivätkä tuensaajayrityksen lakkauttamista.
- 18 Toisaalta Consiglio di Stato huomauttaa, että jos nyt tarkasteltava tuki annetaan ministeriön asetuksen nro 73/2004 2 §:n 2 momentin a kohdan mukaisesti täysimääräisenä (100 %), siihen liittyy eräitä ongelmia. Sopimus, jonka tukea hakeva yritys tekee muiden yritysten kanssa tuotannon ostamisesta ja työllisyysongelmien ratkaisemisesta, on nimittäin omiaan siirtämään hakijayrityksen koko asiakaskunnan yhdelle ainoalle toiselle yritykselle, joka saisi siis kaupasta etua asiakkaina ja liikevaihtona. Vastaavanlaisia sopimuksia – etenkin, jos niihin liittyy varsinaisia yritysten sulautumisia – voitaisiin pitää yrityskeskittyminä, jotka lähtökohtaisesti ovat omiaan vaikuttamaan kilpailuun. Consiglio di Stato korostaa myös, että nyt tarkasteltavaa tukea koskevaan sääntelyyn ei sisälly minkäänlaista yrityskeskittymiä koskevaa kansallisen oikeuden tai unionin oikeuden suojalauseketta. Mainittuja ongelmia ei sen sijaan Consiglio di Stato mukaan ole ministeriön asetuksen nro 73/2004 2 §:n 2 momentin b kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, jossa ei tehdä sopimuksia muiden yritysten kanssa ja jossa tuotantonsa lakkauttavan yrityksen jälkeen jäävä asiakaskunta jakaantuu vapaasti toimialan yritysten kesken.